

prima instanță - (Judecătoria Vulcănești) I. Botezatu
instanța de apel - (Curtea de Apel Comrat) S. Gubenco, G. Colev, A. Curdov

ÎNCHEIERE

14 septembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,
judecători

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de avocatul Tatiana Craiu în interesele Fedorei Tasmalî,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Fedora Tasmalî împotriva Lidiei Tasmalî cu privire la rezoluțiunea contractului de donație, înlăturarea obstacolelor și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Comrat din 21 aprilie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Fedora Tasmalî și menținută hotărârea Judecătoriei Vulcănești din 23 decembrie 2015 și hotărârea suplimentară a Judecătoriei Vulcănești din 27 ianuarie 2016,

c o n s t a t ă:

La 22 iunie 2015 Fedora Tasmalî a depus cerere de chemare în judecată împotriva Lidiei Tasmalî, prin care a solicitat rezoluțiunea contractului de donație din 07 septembrie 2011 încheiat între ea și fiul său Evghenii Tasmalî, decedat la 19 februarie 2014 (succesor Lidia Tasmalî), obligarea pârâtei Lidia Tasmalî de a nu pune impedimente la folosirea cotelor de teren în mărime de 4,1778 ha, cu nr. cadastral 9621205.125, situate în extravilanul satului Cișmichioi, raionul Vulcănești, UTA Găgăuzia și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că la 07 septembrie 2011 a donat fiului său Evghenii Tasmalî cotele de teren ce-i aparțineau cu drept de proprietate conform Titlului de proprietate eliberat de Primăria Cișmichioi la 17 noiembrie 2000, în mărime de 4,1778 ha, cu nr. cadastral 9621205.125, amplasate în extravilanul satului Cișmichioi, raionul Vulcănești, el asumându-și obligația întreținerii sale pe viață.

Astfel, reține că fiul său Evghenii Tasmalî împreună cu soția sa Lidia Tasmalî și-au asumat angajamentul să o întrețină deoarece ea este în vârstă înaintată și nu are posibilitatea să-și asigure de una singură existența.

Menționează reclamanta că la 19 februarie 2014 fiul său Evghenii Tasmalî a decedat, iar după decesul lui unicul succesor a devenit Lidia Tasmalî, care însă nu-și îndeplinește obligațiunile de întreținere, ea ne având nici un sprijin, fiind grav bolnavă și practic ținută la pat.

Reclamanta și-a întemeiat pretențiile înaintate în acțiune în baza art. 836 și art. 846 Codul civil.

Prin hotărârea Judecătorei Vulcănești din 23 decembrie 2015 cererea de chemare în judecată depusă de Fedora Tasmalî împotriva Lidiei Tasmalî cu privire la rezoluțiunea contractului de donație, înlăturarea obstacolelor și compensarea cheltuielilor de judecată, s-a respins ca neîntemeiată.

Prin hotărârea suplimentară a Judecătorei Vulcănești din 27 ianuarie 2016 s-a încasat de la Fedora Tasmalî în beneficiul Lidiei Tasmalî, cu titlu de cheltuieli de judecată, suma de 1 000 lei.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 15 ianuarie 2016 Fedora Tasmalî a declarat apel.

Prin decizia Curții de Apel Curții de Apel Comrat din 21 aprilie 2016 s-a respins apelul declarat de Fedora Tasmalî și s-a menținut hotărârea Judecătorei Vulcănești din 23 decembrie 2015 și hotărârea suplimentară a Judecătorei Vulcănești din 27 ianuarie 2016.

La 13 iunie 2016, avocatul Tatiana Craiu în interesele Fedorei Tasmalî a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel.

Ulterior, la 29 iunie 2016, avocatul Tatiana Craiu în interesele Fedorei Tasmalî a depus cerere de recurs suplimentară, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Comrat din 21 aprilie 2016 și a hotărârii Judecătorei Vulcănești din 23 decembrie 2015, emiterea unei noi hotărâri prin care să fie admisă acțiunea privind rezoluțiunea contractului de donație din 07 septembrie 2011 și declararea nulității contractului de donație din 27 octombrie 2011, ca fiind fictiv, și repunerea părților în poziția anterioară încheierii contractului de donație.

În motivarea recursului, avocatul Tatiana Craiu în interesele recurentei Fedora Tasmalî, reiterând motivele de fapt și de drept invocate pe parcursul examinării cauzei, a exprimat dezacordul cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, pe care le consideră neîntemeiate și pasibile de a fi casate.

Astfel, susține că contractul de donație a fost semnat de către recurentă în automobil și nu în biroul notarului. Totodată, nu i s-a explicat că contractul semnat este de donație și nu de înstrăinare cu condiția întreținerii pe viață.

La fel, contractul a fost scris în limba rusă, pe care recurenta nu o cunoaște.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Având în vedere că recursul împotriva deciziei Curții de Apel Comrat din 21 aprilie 2016 a fost declarat la 13 iunie 2016, în conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, se consideră depus în termen.

Analizând modul în care recurenta Fedora Tasmali reprezentată de avocatul Tatiana Craiu și-a exercitat dreptul la recurs, fără a se expune cu referire la legalitatea deciziei instanței de apel atacate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele motive.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Astfel, analizând argumentele recursului prin prisma existenței temeiurilor de declarare a recursului, Colegiul constată că acestea nu se încadrează în limitele stabilite de norma precitată, instanța de apel aplicând corect normele de drept material și de drept procedural.

Subsecvent, în conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației, în viziunea recurentului, fără a indica un temei prevăzut de art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, sunt inadmisibile din considerentele că nu se încadrează în prevederile art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și nu constituie temei de casare a deciziei, deoarece recursul exercitat are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și jurisprudența CEDO, conform căreia recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432

alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite la art. 130 Codul de procedură civilă. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Cu referire la argumentul privind aplicarea eronată de către instanța de apel a normelor de drept material, colegiul menționează că în cererea de recurs nu se indică prin ce s-a manifestat aplicarea eronată a normelor de drept material și din care circumstanțe aceasta rezultă. Colegiul reține că acesta argument al recurentului poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de avocatul Tatiana Craiu în interesele recurente Fedora Tasmalî nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de avocatul Tatiana Craiu în interesele Fedorei Tasmalî, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Svetlana Filincova

judecători

Galina Stratulat

Dumitru Mardari